

*Skibsrederrepræsentant og rådgivere
for denne:*

- Underdirektør i Danmarks Rederiforening *K. W. Linnemann*, repræsentant.
Kontorchef i Danmarks Rederiforening *T. Holmstrøm*, suppleant og rådgiver.
Overstyrmand *A. Vognsen*, Danmarks Rederiforening, rådgiver.
Ingeniør *N. Haun*, Rederiet A. P. Møller, rådgiver.
Civilingeniør *P. Damkjær Nielsen*, A/S Det Østasiatiske Kompagni, rådgiver.

Sømandsrepræsentant og rådgivere for denne:

- Formanden for Maskinmestrenes Forening, maskinmester *A. C. Hansen*, repræsentant.
Forretningsfører i Dansk Styrmandsforening, *K. Mols Sørensen*, suppleant og rådgiver.
Formanden for Danmarks Skibsførerforening, *E. Udby-Hansen*, rådgiver.

Konferencens dagsorden

omfattede følgende spørgsmål:

- I. Generaldirektørens rapport.
- II. Skibsmandskabets opholdsrum.
- III. Paragraf 2 i rekommandation nr. 109. A jourføring af de i 1958 vedtagne hyrebeløb på £ 25 eller US \$ 70 som følge af den siden da stedfundne forringelse af pengeværdien.
- IV. De som følge af den tekniske udvikling og modernisering om bord i skibe opstående problemer i forbindelse med
 - a. foranstaltninger med henblik på tilpasning af tilgangen af søfarende til det sandsynlige arbejdskraftbehov,
 - b. uddannelse og efteruddannelse med henblik på beskæftigelse til søs,
 - c. virkningerne på søfarendes beskæftigelsesniveau, herunder foranstaltninger til at afbøde eventuelt opstående arbejdsløshed.
- V. Beskyttelse af søfarende mod erhvervsulykker.
- VI. Faglig uddannelse af søfarende.
- VII. Søfarendes velfærd til søs og i havn.

Konferencens åbning.

Konferencen åbnedes af formanden for Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, Mr. *Koku*, der henledte opmærksomheden på, at den første søfartskonference afholdtes i Genua i 1920 altså for 50 år siden, og at denne conference var den 8. søfartskonference.

Mr. *Koku*, omtalte den udvikling der var sket indenfor skibsfarten siden den sidste søfartskonference i 1958. Skibene var blevet bedre, fremdrivningsmaskinerierne og laste- og lossemaskineriet var blevet forbedret, og automatik, elektronik og mekanik havde for alvor vundet indpas i skibene.

I den samme periode var antallet af medlemslande i ILO steget fra 78 til 121, og organisationen var i stigende grad blevet involveret i teknisk samarbejde med og teknisk bistand til medlemslande.

Efter at have omtalt ILOs aktiviteter på søfartsområdet gennem de senere år, og efter en kort omtale af dagsordenens enkelte punkter udtalte formanden de bedste ønsker for konferencen.

Valg af præsidium.

Efter forslag af den norske regeringsrepræsentant, *K. J. Øksnes*, og støttet af den britiske rederrepræsentant *Rice-Oxley* og den tyske sømandsrepræsentant, *H. Wiemers*, blev den indiske regeringsrepræsentant *Nagendra Singh* enstemmigt valgt til præsident for konferencen.

I sin takketale begrundede præsidenten afholdelsen af særlige søfartskonferencer indenfor ILO med skibsfartserhvervets særlige natur og de særlige problemer, som dette internationale erhverv måtte kæmpe med.

Præsidenten oplyste, at 27 internationale konventioner og 16 rekommandationer var blevet formuleret af ILO om emner, der strakte sig fra arbejdstid, bemanning og hyre til velfærdsforanstaltninger. Det var karakteristisk, at ILO er den eneste internationale organisation, der behandler disse vitale spørgsmål, omend skibsfart i de senere år havde tiltrukket sig megen opmærksomhed, og økonomiske og tekniske spørgsmål nu blev behandlet i UNCTAD og IMCO.